

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022010174
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:0022010174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Martina Baločka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 23.februára 2023, proti obžalovanému A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 6.10.2022 sp.zn. 3T/25/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v Košiciach, trvale bytom C., D. XXX/XX, E. F., G. XX, podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ukladá peňažný trest vo výmere 160,- (jednostošešťdesiat) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 11.7.2020 v čase okolo 17.30 h v kuchyni bytu č. XX B. H. G. I. XX J. F., fyzicky napadol J. G. tým spôsobom, že počas toho ako J. G. držal F. J. G. ho zozadu chytil rukou za krk a ťahal ho dozadu smerom na chodbu, kde ho hodil na zem a následne na neho sadol a kolenom zatlačil na jeho ľavé rameno, čím poškodenému J. G. spôsobil zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív na ľavom pleci a zlomeninu ľavej kľúčnej kosti (jej tela) s posunutím úlomkov, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 35 dní

Bol mu za to uložený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:
- Sociálnej poisťovni, so sídlom Zvolen, Š. Moyzesa 52, vo výške 544,20 €,
- Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Nitra, Cintorínska 5, vo výške 189,62 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených Senior Dobrá Niva n.o., so sídlom Dobrá Niva, ul. Slobody 364/122 a J. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K., L. L. M. XX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd odsúdenie v podstate ústne odôvodnil tým, že konanie možno posudzovať do doby kým nepritlačil poškodeného silnejšou intenzitou a nespôsobil mu zranenie za konanie v krajnej núdzi, resp. nutnej obrane, ale potom, keď ho už spacifikoval nemal ho pritlačiť na zemi, tak aby došlo k ublíženiu na zdraví.

Takéto odôvodnenie nemôže akceptovať a považuje ho za tendenčné.

V prvom rade poukazuje na skutočnosť, že poškodeného nemal v úmysle fyzicky napadnúť a ani mu spôsobiť žiadne zranenia. Išlo o incident, ktorý vyvolal práve poškodený tým, že fyzicky napadol jeho družku v jej byte a keď zbadal, čo sa deje, tak je len logické, že ju išiel a musel chrániť.

Poškodeného vôbec neudrel a ani nijak inak fyzicky nenapadol, len ho odtiahol od družky a pri tom odťahovaní, potom keď sa bránil chytaním sa zárubní a iného zariadenia, spadli na zem, pričom ani tento pád nebol zapríčinený jeho konaním, ale išlo o vzájomné naťahovanie sa, pričom výsledok bol, že sme obaja spadli na zem. V žiadnom prípade poškodeného nepritlačil kolenom a ani nijakým iným spôsobom, pričom súd takýto záver vyvodil iba z výpovede poškodeného. Pokiaľ ide o intenzitu jeho konania, nie je si vedomý toho, aby použil neprimeranú intenzitu na zabránenie v konaní poškodeného, pričom reagoval primerane na vzniknutú situáciu. Pri vzniku takejto situácie je ťažko hodnotiť aká intenzita mala byť použitá, pričom za podstatné považuje primeranú reakciu podľa vzniknutej situácie. Opakuje, že v žiadnom prípade poškodeného ani neudrel, ani nekopal ani inak fyzicky nenapadol. Záver súdu v tom smere, že použil neprimeranú silu nemôže byť akceptovaný. Okrem toho, podľa znaleckých posudkov, keby poškodený utrpel zlomeninu kľúčnej kosti, tak ako to uvádzal, musel by mať veľké bolesti, avšak po incidente sa poškodený absolútne nesažoval na žiadne bolesti a sám potom odišiel preč.

Súd mal brať do úvahy aj tú skutočnosť, že lekára navštívil až po niekoľkých hodinách od incidentu a že zranenie si mohol spôsobiť aj niekde inde alebo iným spôsobom. Súd pri rozhodovaní bral do úvahy iba tvrdenie poškodeného, avšak jeho tvrdenie a tvrdenie jeho družky nebral vôbec do úvahy. Na základe vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žiadneho protizákonného konania sa nedopustil a nespáchal žiadny prečin.

Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a spod obžaloby ma v celom rozsahu oslobodil.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné:

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom .

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného A. B..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného A. B., poškodeného J. G., svedkyne F. J. G., znaleckých posudkov a z výpovedí znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia F. L. N. a F. A. D., O., lekárskeho správ zo dňa 11.7.2020, zápisnice o rekonštrukcii a fotodokumentácie, ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného A. B. krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovanej je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajoba obžalovanej neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jej vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví.

Vzhľadom na uplatnené námietky obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania krajský súd považuje uviesť tieto skutočnosti.

Podľa § 34 ods. 1 trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa 34 ods. 4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a , jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd v posudzovanej trestnej veci zistil, že sa nepostupovalo dôsledne podľa citovaných ustanovení.

Osoba obžalovaného A. B. je v napadnutom rozsudku síce hodnotená plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, ale na druhej strane sa prvostupňový súd náležite nevysporiadal s otázkou motívu (pohnútky) konania obžalovaného, a to napriek tomu, že jeho význam spočíva v určení stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť a v danom prípade odôvodňuje záver súdu, že obžalovaný A. B. spáchal trestný čin menšej nebezpečnosti pre spoločnosť.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. B. a obžalovanému vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu, ako aj možnosť jeho nápravy uložil peňažný trest vo výmere 160,- Eur.

Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu mu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov.

Krajský súd nezistiac pochybenie prvostupňového súdu pokiaľ ide o rozhodnutie v rámci adhézneho konania a preto v tejto časti zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.